

POSTANOWIENIE

26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

na posiedzeniu niejawnym 26 lipca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie
w sprawie ze skargi J.M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w Warszawie z 18 marca 2021 r., XXVII Ca 121/21 (XXVII WSC 57/22),
wydanego w sprawie z powództwa J.M.
przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,

1. odrzuca skargę;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego 675 (sześćset siedemdziesiąt pięć) złotych tytułem kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

UZASADNIENIE

W związku z wniesioną przez powódkę J.M. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 18 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze

przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Z przesłankami tymi skorelowany jest art. 424⁵ § 1 k.p.c., który zalicza do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia: oznaczenie wyroku, od którego skarga jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części (pkt 1), przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem (pkt 6). Ze względu na nadzwyczajny charakter tego środka prawnego oraz jego funkcję, wszystkie wymagania konstrukcyjne wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. muszą być przytoczone odrębnie i samodzielnie, niezależnie od innych, wobec czego skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), co skutkuje jej odrzuceniem (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., I CNP 11/22)

Skarga powódki J.M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 18 marca 2021 r. XXVII Ca 121/21 w sprawie o zapłatę nie spełnia ww. wymogów. Skarżąca nie uprawdopodobniła bowiem szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Autorka skargi wskazała, że „na skutek niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia oświadcza, że poniosła szkodę w wysokości 400 euro poprzez utratę możliwości otrzymania zryczałtowanego odszkodowania za opóźniony lot zgodnie z art. 7 pkt. 1 lit b rozporządzenia (WE) 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91.

Powyższa szkoda polega na błędnym rozpatrzeniu stanu faktycznego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawa w Warszawie oraz Sąd Okręgowy w Warszawie i wydaniu wyroków w dniach 5.11.2020 oraz 18.03.2021, które błędnie skupił się na legitymacji czynnej powoda.”

Takie określenie elementu konstrukcyjnego skargi, jakim jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, nie jest wystarczające. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody przez wydanie wyroku polega na wskazaniu przez skarżącego, że szkoda wystąpiła oraz przeprowadzeniu przekonującego wyводу, wskazującego na rodzaj szkody, będącej konsekwencją wydania zaskarżonego wyroku, czas jej powstania oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia, jak również przedstawienie dowodów służących uwiarygodnieniu tego wyводу. Szkoda powinna być więc spowodowana wyrokiem zaskarżonym skargą o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono przy tym, że nieuwzględnienie powództwa i ostateczne przegranie sprawy przez stronę powodową nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wartości określonego w pozwie żądania lub ją przekraczały. Gdyby powołanie się na oddalenie powództwa bądź apelacji od wyroku oddalającego powództwo miało być wystarczające do spełnienia tego wymagania, jego wprowadzenie przez ustawodawcę traciłoby sens (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 13 listopada 2007 r., III BP 7/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 11, z 8 grudnia 2009 r., III CNP 53/09, z 31 października 2013 r., III CNP 28/13, z 9 grudnia 2013 r., II CNP 43/13, z 18 listopada 2014 r., IV CNP 33/14, z 25 sierpnia 2015 r., II CNP 15/15, z 28 listopada 2016 r., II CNP 24/16, z 23 lutego 2021 r., V CNP 1/20, z 12 marca 2021 r., II CNP 2/20 i tam przywoływane orzecznictwo).

Skarga nie spełnia zatem wymogu uprawdopodobnienia szkody powstałej w wyniku wydania zaskarżonego skargą wyroku. Z tego względu Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia wymagań konstrukcyjnych, o których mowa w art. 424⁵ § 2 k.p.c., co - zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. - musi skutkować jej odrzuceniem.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

M.M.

[f.n]